

Κε ὅλον τὸν κόσμον κάλεσε καὶ ὅλο τ' ἀρχοντολόγι,
τρεῖς χρόνους γράφαν τὰ προικιὰ καὶ τρεῖς τ' ἀπανωπροίκια
ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 1,211. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Χρον. Μορ.
Η στ. 1643 (ἐκδ. JSchmitt) «τὸ ἀρχοντολόγι τοῦ Μορέως,
ὅλης τῆς Μεσαρέας». Συνών. ἀρχονταλίκι 2, ἀρχον-
ταρίκι 3, ἀρχοντολογία.

ἀρχοντομαθαίνω Λεξ. Δημητρ. Μετοχ. ἀρχοντο-
μαθημένος σύνηθ. ἀρχοντουμαθ' μένους βόρ. ιδιῶμ. ἀρ-
χοδομαθημένος πολλαχ. ἀρχουδουμαθ' μένους πολλαχ. βορ.
ιδιῶμ. ἀρχοντομαθημένος Κάριπ.

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀρχοντας καὶ τοῦ ρ. μαθαίνω.
Τυγχάνω ἀρχοντικῆς ἀνατροφῆς, ἀνατρέφομαι ὡς εὐ-
γενῆς, ὡς πλούσιος ἐνθ' ἄν.: Ἀρχοντόμαθε καὶ δὲ μορεῖ
τὰ φάη ὅτι νὰ 'ναι Λεξ. Δημητρ. Εἶναι ἀρχοντομαθημένο
παιδί. Κόρη ἀρχοντομαθημένη. Ἐχει τὰ παιδιὰ του ἀρχοντο-
μαθημένα σύνηθ. Συνών. τῆς μετοχ. ἀρχονταναθρεμ-
μένος (ιδ. ἀρχονταναθρέφω), ἀρχοντοθρεμμέ-
νος, ἀρχοντογεωμένος.

ἀρχοντομαχαλᾶς ὁ, Σκιάθ.
Ἐκ τῶν οὗς. ἀρχοντας καὶ μαχαλᾶς.
Συνοικία κατοικουμένη ὑπὸ ἀρχόντων. Ἡ λ. καὶ ὡς
τοπων. Πελοπν. (Τρίκκ.) Συνών. ἀρχοντογειτονιά.

ἀρχοντομάχος ὁ, Κέρκ. Κύθηρ.
Ἐκ τοῦ οὗς. ἀρχοντας καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-μάχος.

Ὁ μισῶν τοὺς εὐγενεῖς, τοὺς πλουσίους.

ἀρχοντομερξά ἡ, Στερελλ. (Γαρδικ.)
Ἐκ τῶν οὗς. ἀρχοντας καὶ μερξά.
Οἰκογένεια εὐγενῆς καὶ πλουσία.

ἀρχοντόμηνας ὁ, Πελοπν. (Τρίκκ.)
Ἐκ τῶν οὗς. ἀρχοντας καὶ μῆνας.
Κατὰ πληθ. ἀρχοντόμηνοι, οἱ μῆνες Ἰούλιος, Αὐγούστος
καὶ Σεπτέμβριος, διότι κατ' αὐτοὺς συμπίπτει ἡ ἐσοδεία
ἄλων σχεδὸν τῶν καρπῶν, σιτηρῶν, σταφίδος, οἶνου κλπ.,
ὅθεν καὶ λέγεται παροιμιωδῶς ὅτι «οἱ τρεῖς μῆνοι θρέ-
φουν τοὺς ἄλλους ἐννεῖς».

ἀρχοντομίλητος ἐπίθ. Λεξ. Δημητρ. ἀρχοδομίλη-
τος Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀρχοντας καὶ τοῦ ἐπιθ. *μιλητός
<μιλῶ.

Ὁ δεικνύων εὐγένειαν εἰς τὴν ὁμιλίαν του, εἰς τοὺς
λόγους του, ὁ εὐπροσήγορος.

ἀρχοντονεγδός ὁ, πολλαχ. ἀρχοδονεγδός Κρήτ.
Νέος εὐγενοῦς καὶ πλουσίας οἰκογενείας ἐνθ' ἄν.: Ἀσμ.
Ἀρχοδονεγδός παδρεύεται καὶ παίρνει προσφυγούλλα,
προσφυγούλλα μαυρομμάτα μου, σὲ κλαί δὲ μάθια μου
(κλαί=κλαίουν) Κρήτ. —Ποίημ.

Ἡ ὁμορφὴ ἀρχοντονεγὰ τὸ Λάμπρο ξετρελλαίνει
καὶ τὴ Λενοῦλλα ξέχασε τὴν πρώτη του ἐρωμένη.
ΙΠολέμ. Χειμώνανθ. 126. Συνών. ιδ. ἐν λ. ἀρχοντάκι.

ἀρχοντονεωμένος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀρχοντονεωμένος
Κύπρ. ἀρχοντονεωμένος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀρχοντας καὶ τοῦ νεωμένος μετοχ.
τοῦ ρ. νεώνω.

Ὁ ἀνατεθραμμένος ὡς εὐγενῆς, ὡς πλούσιος: Ποίημ.
Ὁ Βάσος νέος τρυφερός, ἀρχοντονεωμένος,
λεβέντης, καθημερινῶς βασιλικὰ ντυμένος
Συνών. ἀρχονταναθρεμμένος (ιδ. ἀρχονταναθρέ-
φω), ἀρχοντομαθημένος (ιδ. ἀρχοντομαθαίνω).

ἀρχοντονοικοκύρεμα τό, ἀμάρτ. ἀρχοδονοικοκυ-
ρεμα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρχοντονοικοκυρεύω.
Τὸ νὰ νυμφευθῇ ἄνθρωπος μὲ πλουσίαν γυναῖκα ἢ τάνά-
παλιν. Συνών. ἀρχοντονοικοκυρεμός, ἀρχοντο-
παντρεῖα.

ἀρχοντονοικοκυρεμός ὁ, ἀμάρτ. ἀρχοδονοικο-
κυρεμός Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρχοντονοικοκυρεύω.
Ἀρχοντονοικοκύρεμα, ὁ ιδ.

ἀρχοντονοικοκυρεύω ἀμάρτ. ἀρχοδονοικοκυ-
ρεύω Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀρχοντας καὶ τοῦ ρ. νοικοκυρεύω.
Νυμφεύω, ὑπανδρεύω μὲ πλουσίαν γυναῖκα ἢ πλούσιον
ἄνδρα: Ἐρχοδονοικοκυρεύτηκε γ' εὐτός κ' ἐμεγάλωξεν ἡ
δουλειά του. Συνών. ἀρχοντοπαντρεύω.

ἀρχοντονοικοκύρις ἐπίθ. πολλαχ. ἀρχοδονοικο-
κύρις Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἀρχοδονοικοκύρις Μύκ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἀρχοντας καὶ νοικοκύρις.
Πλούσιος, εὐπορος οἰκοδεσπότης.

ἀρχοντόνυφη ἡ, Πελοπν. (Ἀρκαδ. Μάν.) ἀρχοντο-
νύφη Ἡπ. —Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἀρχοντας καὶ νύφη.
1) Νύμφη πολύφερνος, πλουσία Ἡπ. Πελοπν. (Μάν.)
—Λεξ. Δημητρ.: Ἀρχοντοπαντρεύτηκε καὶ πῆρε ἀρχοντο-
νύφη Λεξ. Δημητρ. 2) Νύμφη μὲ ἀρχοντικὸν παράστημα
Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

ἀρχοντοξεπεσμένος ἐπίθ. σύνηθ. ἀρχοδοξεπεσομέ-
νος πολλαχ. ἀρχοντοξεπεσμένος Πελοπν. (Λακων.) ἀρχουν-
τουξεπιτισμένους βόρ. ιδιῶμ. ἀρχουδουξεπιτισμένους πολλαχ.
βορ. ιδιῶμ.

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀρχοντας καὶ τοῦ ξεπεσμένος μετοχ.
τοῦ ρ. ξεπέφτω.

Ὁ ἀπὸ πλουσίου πένης καταστάς. Συνών. ἀρχον-
τοξεπεφτέ, ἀρχοντοφτωχός.

ἀρχοντοξεπεφτέ ἐπίθ. Τσακων.

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀρχοντας καὶ τοῦ ἐπιθ. ξεπεφτέ
<ξεπέφτω.

Ἀρχοντοξεπεσμένος, ὁ ιδ.

ἀρχοντόξυλο τό, Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἀρχοντας καὶ ξύλο.

1) Τὸ φυτὸν ψευδέβενο ὁ Κρητικὸς (ebenus Cretica)
τοῦ γένους ψευδεβένου (ebenus) τῆς τάξεως τῶν ψυχαν-
θῶν (papilionaceae) ἐνθ' ἄν. 2) Μεταφ. ὁ πολὺς δαρ-
μός Λεξ. Δημητρ. [**]

ἀρχοντοπαιδεύω Λεξ. Δημητρ. Μετοχ. ἀρχοντο-
παιεμένος Κάριπ.

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀρχοντας καὶ τοῦ ρ. παιδεύω.
Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ., παρ' ὁ καὶ τύπ. ἀρχοντοπαι-
δεύω.

Παιδεύω, ἐκπαιδεύω ἀρχοντικῶς, μὲ ἡθὴ ἀρχοντικά:
Ἀρχοντοπαίδεψε τὰ παιδιὰ του Λεξ. Δημητρ. || Ἀσμ.

Κάμνει σταφύλι ραζακί, κάμνει κρασί μοσχάτο,
ὅπου τὸ πίνουν ἀρχοντες ἀρχοντοπαιεμένοι
Κάριπ.

ἀρχοντόπαιδο τό, ἀρχοντοπαίδιν Πόντ. (Κερασ.)
ἀρχοντοπαῖδι πολλαχ. ἀρχοντουπαῖδ' Μακεδ. ἀρχοδο-
παῖδι Σύμ. ἀρχοντόπαιδο σύνηθ. ἀρχοντόπαιδον Πόντ.
(Κερασ.) ἀρχοντόπιδον Θράκ. (Αἰν.)

